

Referatul despre Razvan si Vidra de Petriceicu Bogdan Hasdeu - prima parte

B.P.Hasdeu este, indiscutabil, un enciclopedist, un erudit de talia lui Dimitrie Cantemir, Nicolae Iorga si George Calinescu. Publicist, istoric, filolog, lingvist, folclorist si literat, Hasdeu s-a impus cu severitate in cultura romana de la sfarsitul secolului al XIX-lea Opera omului de stiinta si a scriitorului este dominata, fara exceptii, de cultul marilor valori traditionale.

Prin opera sa monumentala, spiritul creator romanesc se afirma, cu brio, in spatiul culturii europene. Savantul dovedeste, prin studiile sale istorice, filologice si folcloristice (Istoria critica a romanilor, Cuvinte din batrani, Etymologicum Magnum Romaniae), ca mostenirea traco-daca formeaza o coordonata esentiala a sufletului romanesc. Despre Istoria critica a romanilor (1873-1875), opera de rigoare stiintifica, incomparabila, scrisa insa cu talent, istoricul realizand in cele din urma, un adevarat roman, o drama de idei, G.Calinescu spunea ca "da in ordinea intelectului aceleasi emotii epice ca si ""Contele de Monte Cristo"". Cea mai apropiata de beletristica dintre toate lucrarile istorice hasdiene este monografia Ion Voda cel Cumplit. In povestirea unor momente dramatice din viata domnitorului Ion Voda Hasdeu etaleaza fantezie, realizand ceea ce el numeste perspectiva si colorit intr-o naratiune. Memorabil este portretul lui Ion Voda.

Ca poet (Poesie-1873 si Sarcasm si ideal-1897) B. P. Hasdeu continua traditia poeziei sociale pasoptiste. Programatic, profeseaza o poezie dura "neagra", "de granit", "miscata de teroare si palpitand de ura" (Viersul). Prin inclinatia spre sumbru, spre macabru, prin viziunea grotesca terifianta (Oda la ciocoi, Complotul bubei) Hasdeu se apropie de Macedonski si Arghezi, anticipand estetica uratului. Realizari durabile are Hasdeu in proza nuvela Duda Marimea, reluata cu unele modificari in Micuta - "cea mai buna proza" a scriitorului (G. Calinescu) si romanul istoric netenrminat Ursita - opere ce depasesc nivelul obisnuit al scrierilor din epoca modeme prin superioara detasare a scriitorului fata de evenimentele narate.

Ca dramaturg, Hasdeu "este intemeietorul teatrului tragic romanesc, chiar daca tentativele prealabile nu lipsesc" (Vic Mandra - Istoria literaturii dramatice romanesti - vol. I, Ed. Minerva, 1985). Printre manuscrisele ramase gasim doua proiecte dramatice inspirate din trecut Arbore si Domnita Roxana.

In cercetarea critica Miscarea literelor in Iesi (1863), Hasdeu sustine, printre altele, superioritatea dramei istorice, fata de istorie si fata de romanul istoric: "drama si numai drama este in stare a reproduce viata umana cum este ea, fara a o lungi, fara a o taia in categorii, fara a o desfigura prin subiectivitatea autorului". In 1862, publica "tragedia istorica intr-un act" Raposatul postelnic - o aplicatie didactica a conceptiei autorului despre drama istorica Opera care l-a consacrat pe Hasdeu ca scriitor este drama romantica Razvan si Vidra. Prezentata pe scena in 1867, aparuta tot atunci in foiletonul ziarului "Perseverenta" si in volum, piesa purta titlul Razvan-Voda. A treia editie, din

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

1869, purta titlul Razvan si Vidra.

Actiunea "poemei dramatice in cinci canturi", o adevarata capodopera a genului, se desfasoara in Moldova, la sfarsitul secolului al XVI-lea. Amintim ca scriitorul este de-a dreptul fascinat de acest veac, a carui trasatura definitorie va deveni "precumpanirea egoismului" - si pe care, printr-un recul paradoxal, il detesta cu o forta iesita din comun.